

ΤΟ ΑΥΓΟ ΜΟΥ ΚΑΙΕΙ

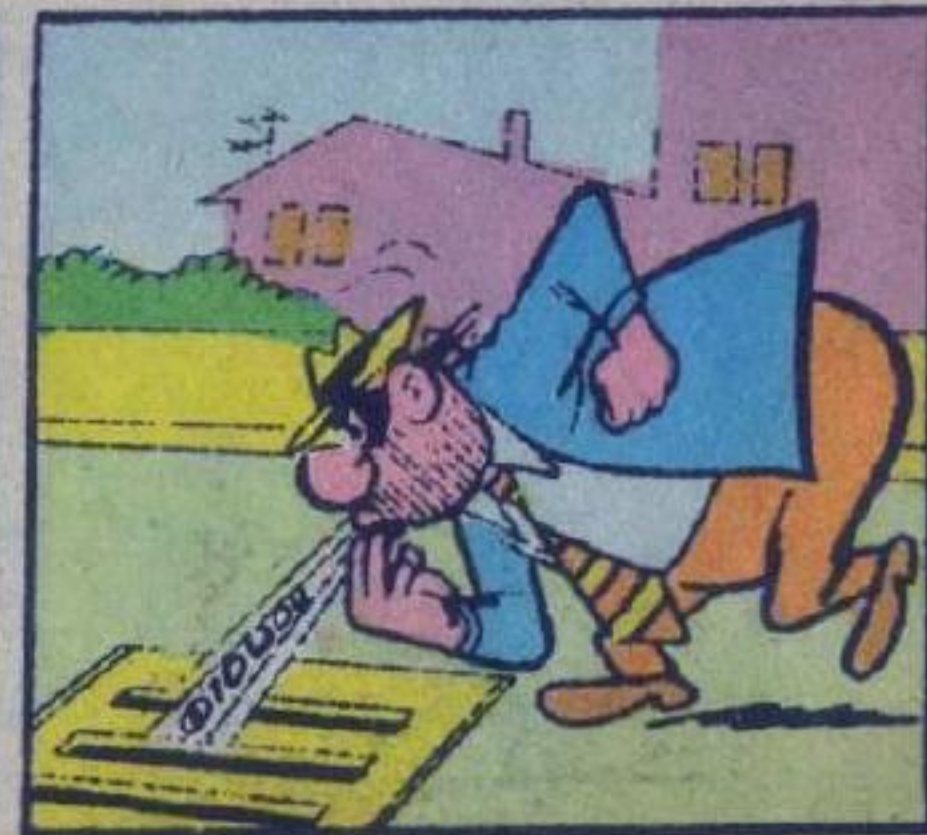
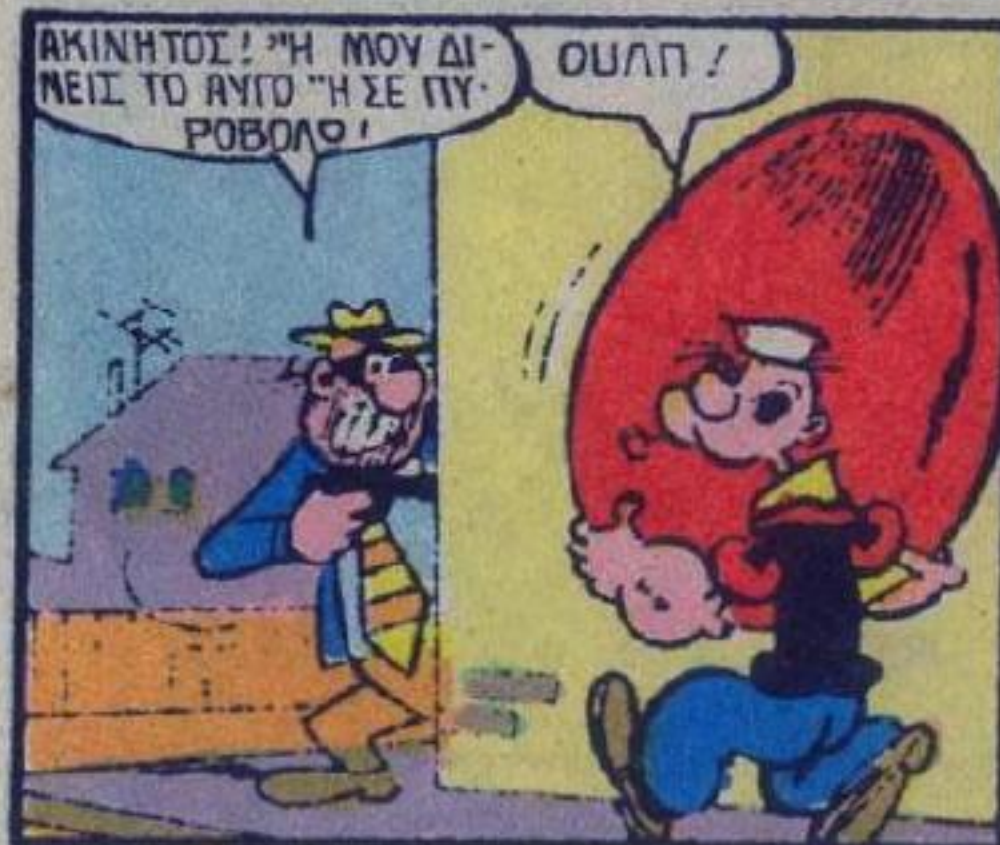

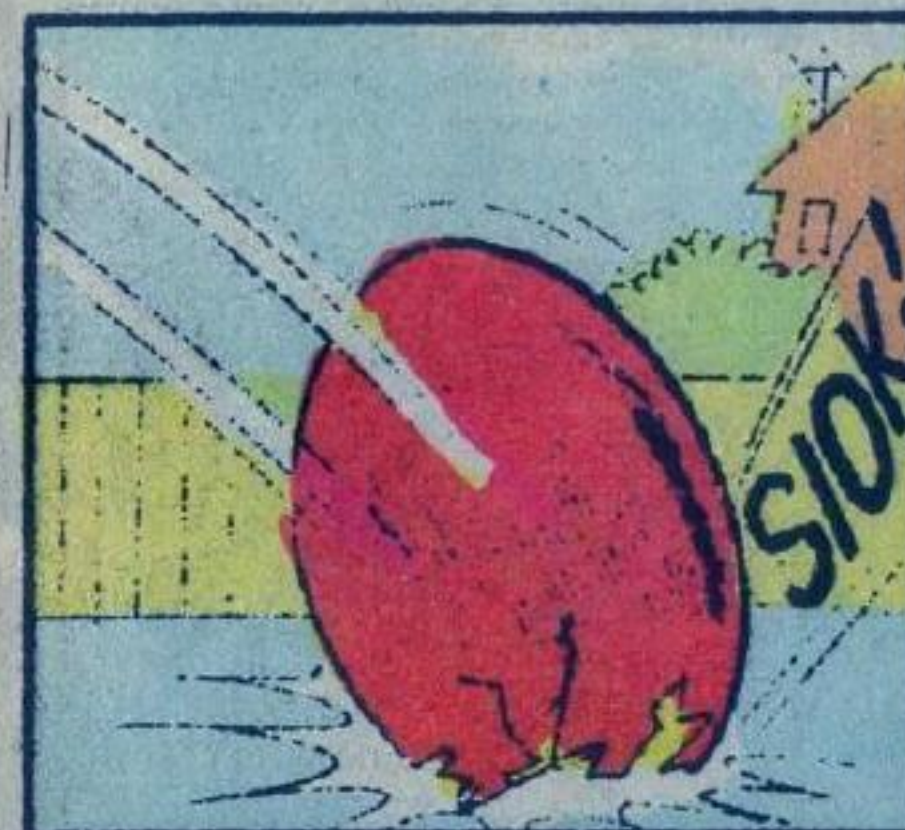

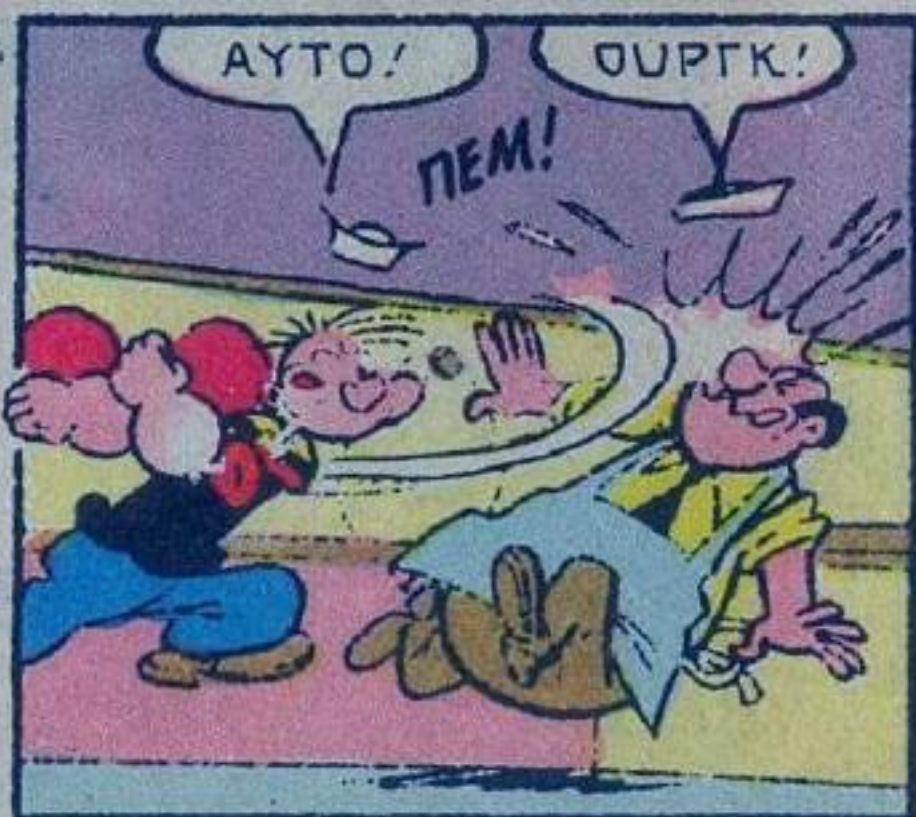

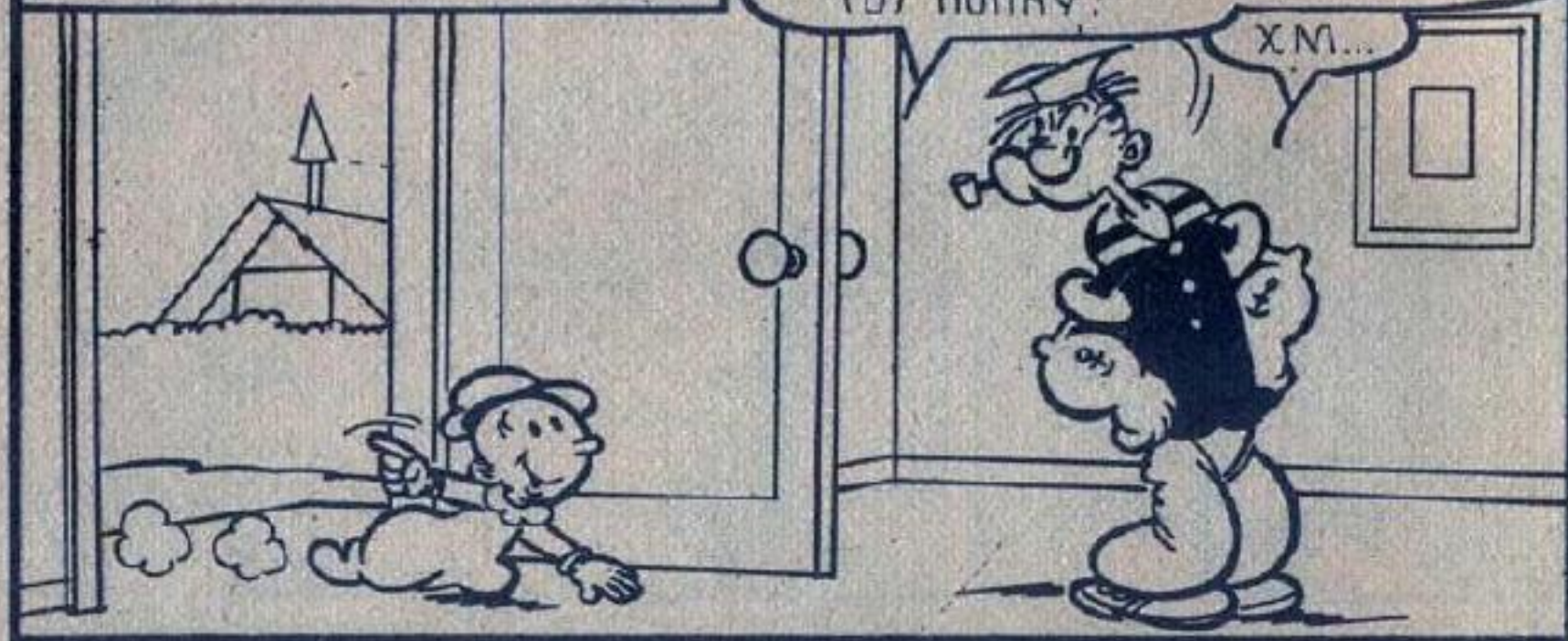

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ

ΕΙΔΑ ΚΑΠΟΙΟΝ ΠΟΥ ΕΚΩΦΕ ΣΤΑ ΔΥΟ ΕΝΑΝ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟ, ΠΟΠΑΪ!

ΧΜ...

ΕΣΥ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΚΟΨΕΙΣ ΣΤΑ ΔΥΟ ΕΝΑΝ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟ;

ΒΕΒΑΙΩΣ, ΡΕΒΥ-ΘΟΥΛΗ!

ΜΕ ΛΙΓΟ ΣΠΑΝΑΚΙ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΚΟΨΩ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΟΧΙ ΕΝΑΝ, ΑΛΛΑ ΤΡΕΙΣ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΥΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΜΑΖΙ!

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ!

ΒΕΛΩ ΝΑ ΤΟ ΔΩ! ΝΑ ΤΡΕΙΣ ΤΗΣ ΟΛΙΒ!

ΧΕ! ΧΕ!

ΓΚΝΑΜ!

ΣΤΑΠ!

ΟΡΙΣΤΕ!

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ! ΕΙΣΑΙ Ο ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!

ΒΕΛΩ ΝΑ ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΩ ΣΤΗ ΜΟΔΙΣΤΡΑ! ΑΣ ΨΑΞΩ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΤΗΣ ΣΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟ!

ΑΧ!... ΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΜΟΥ... ΚΟΜΜΑΤΙΑ!

ΕΙΣ ΤΟ ΕΚΑΝΕΙ, ΕΙ ΤΩΡΑ ΘΑ ΔΕΙΣ! ΓΚΡΡ!

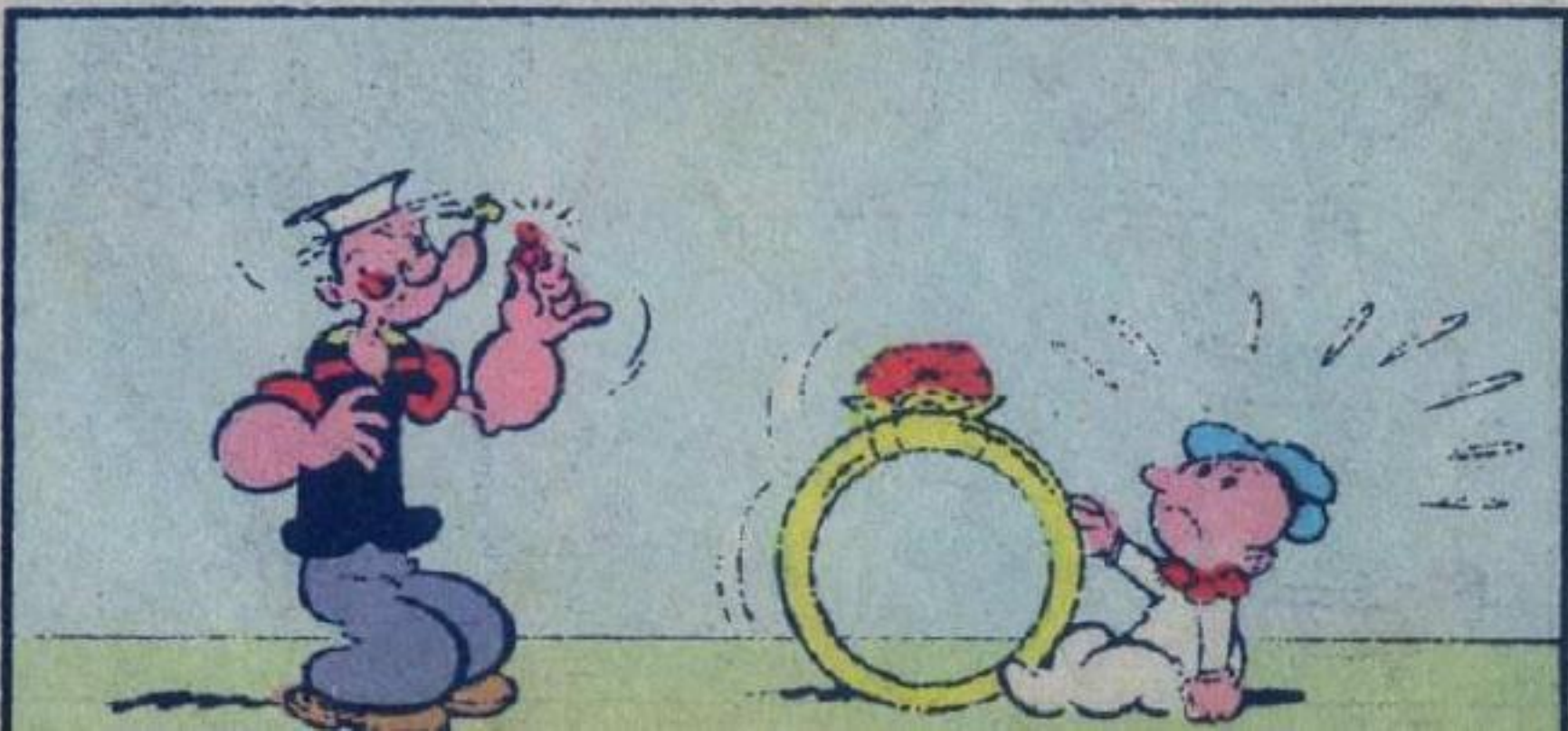
ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΩ! ΕΙΝΑΙ Ο ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΡΕΙΣ ΞΥΛΟ ΑΠ' ΤΗΝ ΟΛΙΒ!

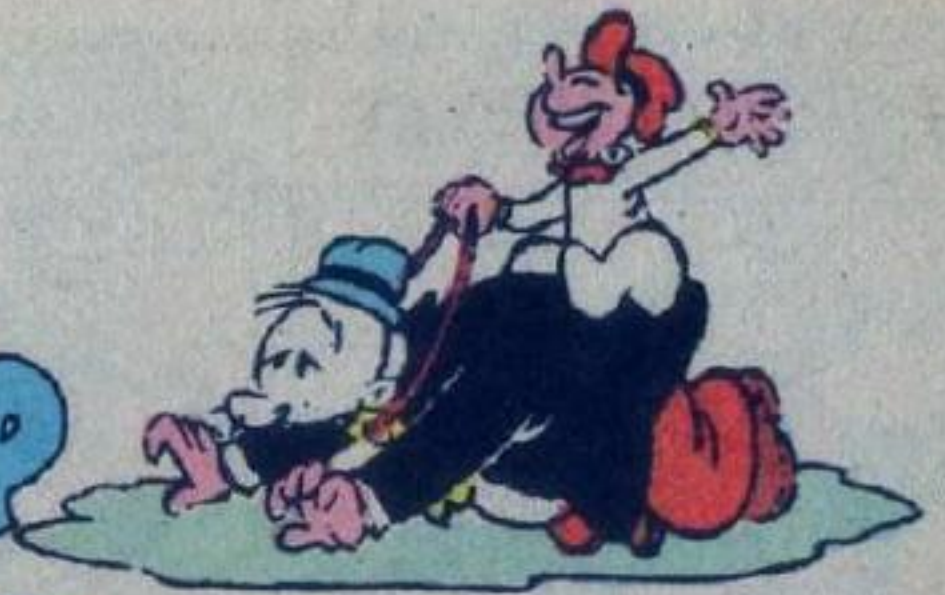
ΤΕΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ

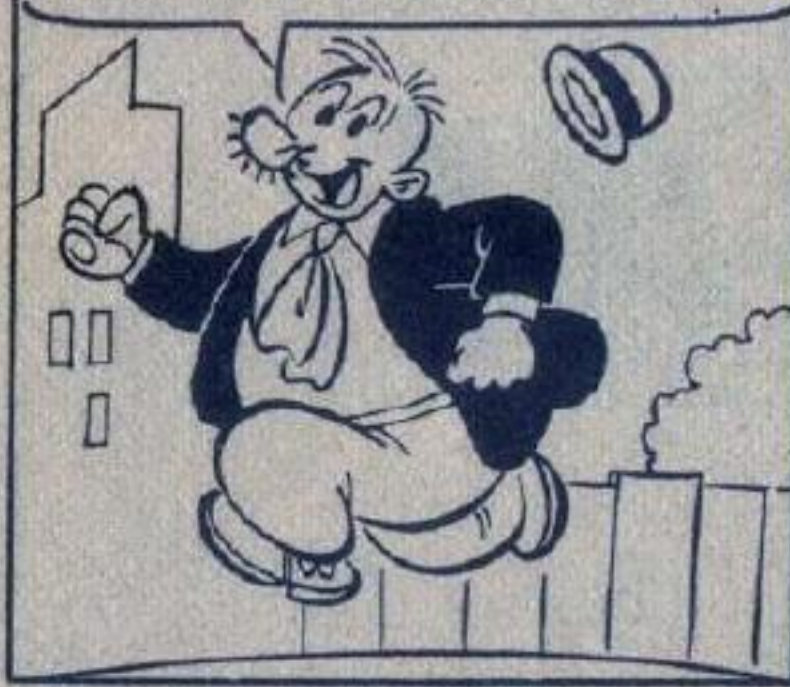

ΕΝΑ ΣΟΥΠΕΡ ΑΥΓΟ

ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΝΑ ΜΟΥ ΧΑΡΙΣΟΥΝ ΚΑΝΕΝΑ, ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΗ ΜΟΥ ΧΑΡΙΣΟΥΝ ΠΟΤΕ!

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΧΑΝ ΧΡΗΣΙ-ΜΟΠΟΙΗΣΕΙ ΕΝΑ ΑΛΟΓΟ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΤΡΟΙΑ!

ΕΓΩ ΘΑ ΚΑΝΩ ΚΑΤΙ ΠΑ-ΡΟΜΟΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΚ-ΤΗΣΩ ΕΝΑ ΑΥ-ΓΟ!

ΤΟ ΓΥΨΙΝΟ ΑΥΓΟ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ Ε-ΤΟΙΜΟ. ΕΔΩ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΟΡΤΑΚΙ!

ΕΜΠΡΟΣ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ!

ΧΕ! ΧΕ!

ΠΑΡΕ, ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ! Μ' ΑΥ-ΤΟ ΤΕΛΕΙΩΣΑΜΕ!

ΜΑ ΕΙΝΑΙ ΚΙ' ΑΛ-ΛΟ ΕΝΑ!

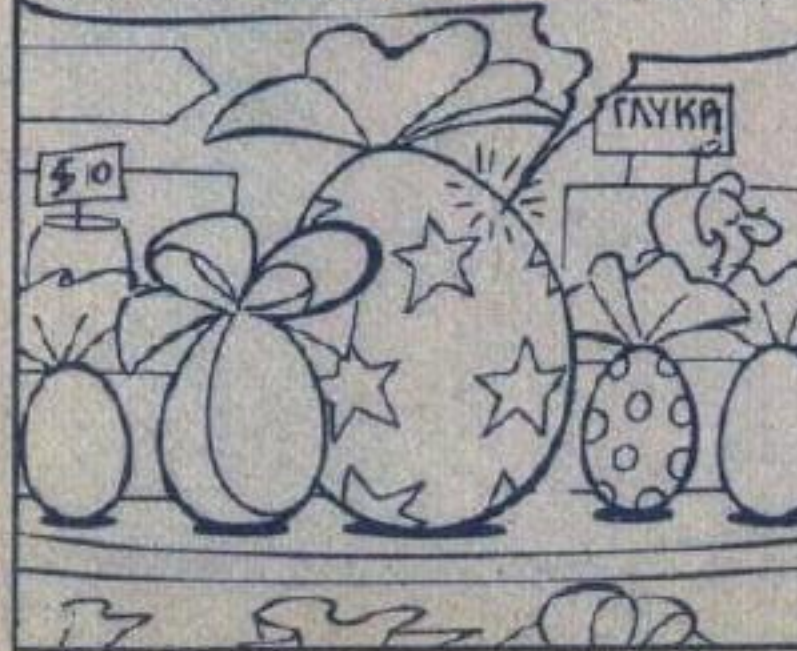

ΕΡ ΜΑΡΚΕ

ΜΟΥ ΑΦΗΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΠΙΟ ΒΑΡΕΙΑ.

ΜΟΛΙΣ ΘΑ ΚΛΕΙΣΕΙ ΑΠΟΨΕ ΤΟ ΜΑ-ΓΑΖΙ ΚΑΙ ΦΥΓΟΥΝ ΟΛΟΙ ΤΟΥΣ ΤΟΤΕ ΘΑ ΦΑΩ ΟΛΑ Τ' ΑΥΓΑ!

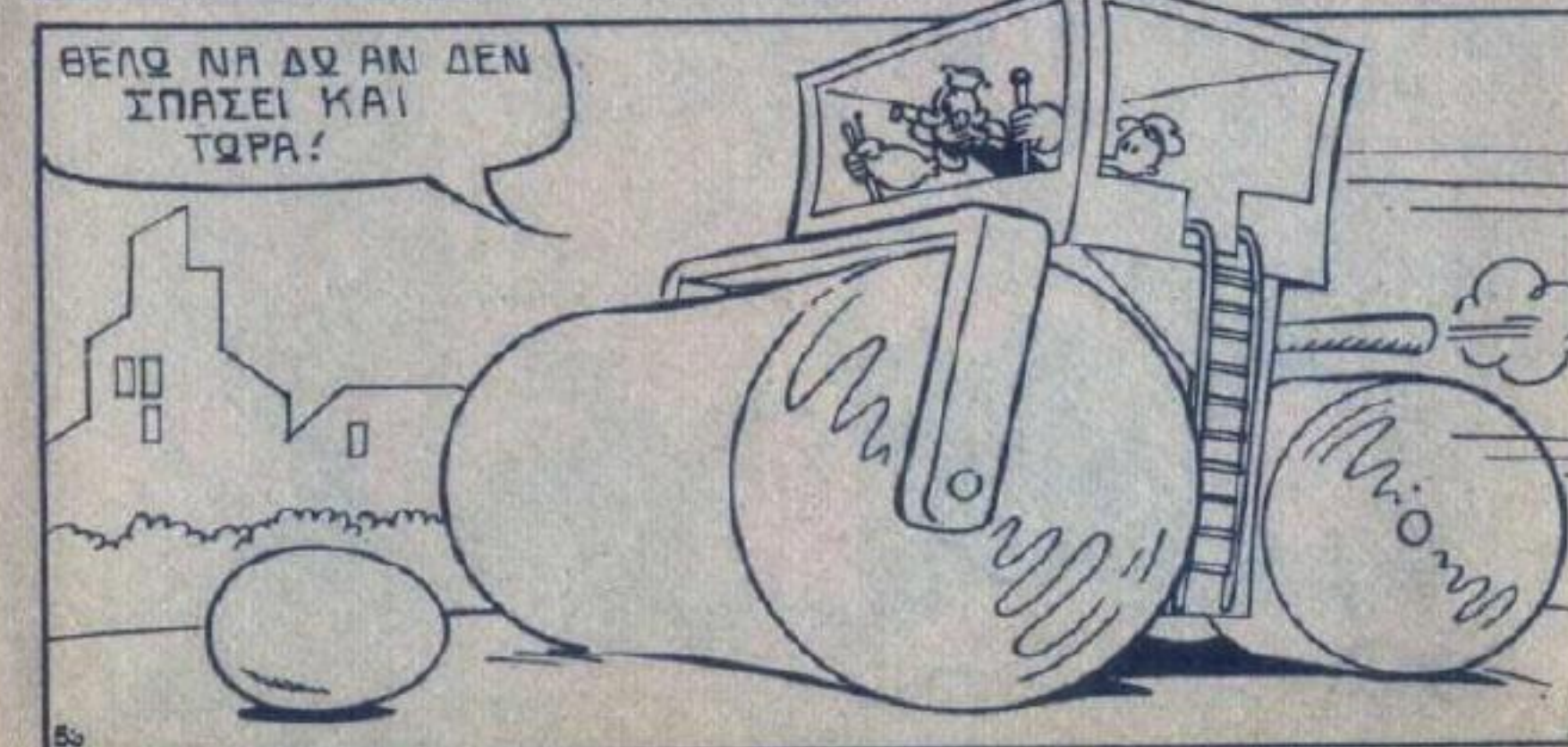
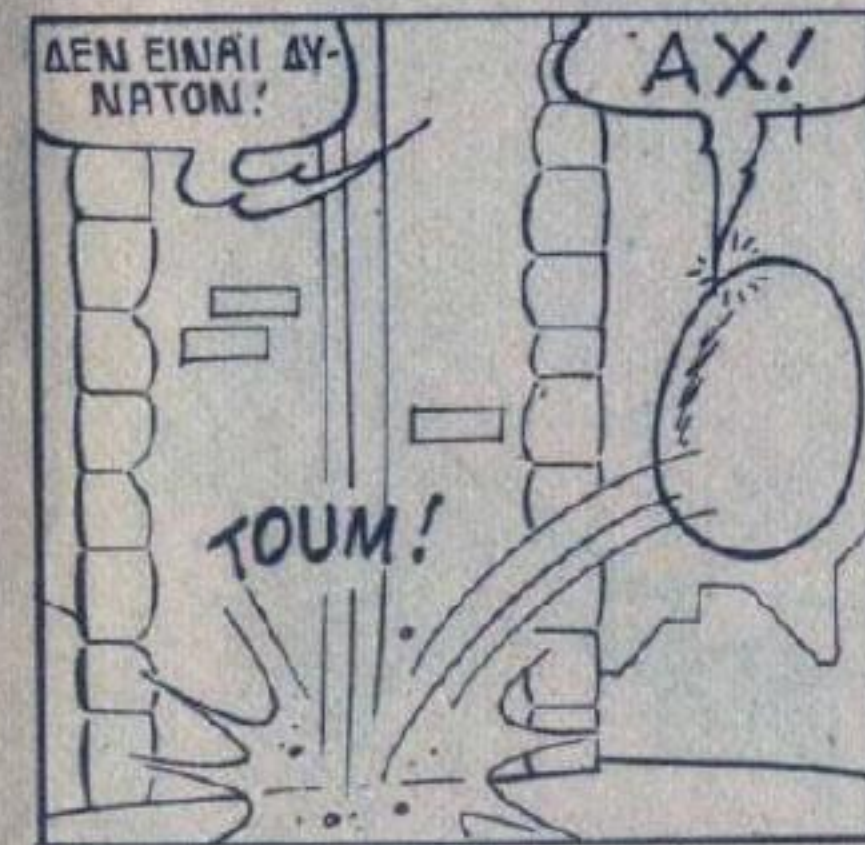
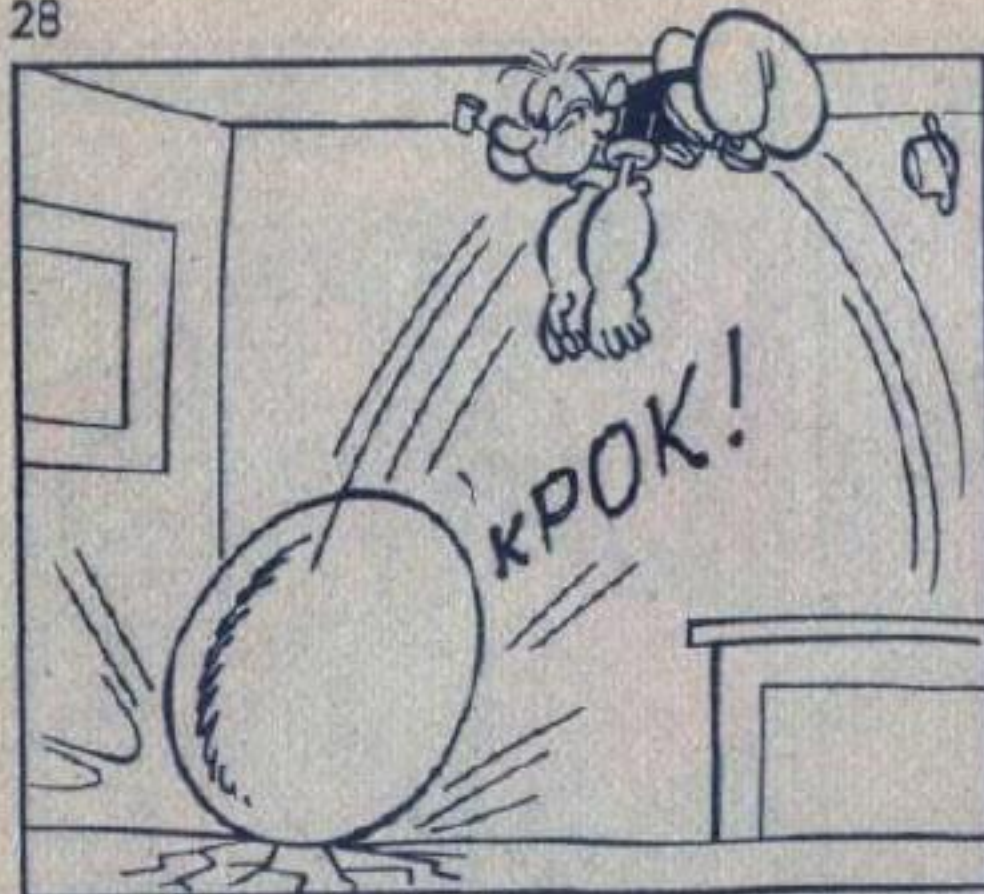
ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΑΙΣΧΑ ΧΩ-ΡΙΣ ΑΥΓΟ! ΘΑ ΠΑΡΩ Ε-ΝΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΕΒΥΘΟΥ-ΛΗ!

Η ΓΡΙΑ • ΠΕΡΟΣ ΚΑΙ • ΚΑΤΕΡΓΑΡΗΣ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι ένα και-
ρό ήτανε ένας γέρος
και μιὰ γριά που εί-
χανε ένα μοναχοπαίδι.

Τό παιδί τους αυτό είχε πάει
στην ξενιτιά από πολλά χρόνια
νά κάνει την τύχη του.

Έπειδή ήτανε τὸ μονάκριβό
τους παιδί, ὁ γέρος και ἡ γριά
στεναχωριόντανε πολύ. Καί γι'
αὐτό, κάθε ξένο πού περνοῦσε
ἀπὸ τὸ χωριό τους, τὸν ρωτού-
σανε ἂν εἶχε δεῖ στὰ ξένα τὸ
μοναχοπαίδι τους.

Μιά μέρα, πέρασε ἀπὸ τὸ
χωριό τους κι ἓνας κατεργάρης.

Έπειδή ήτανε ξένος, ἀμέσως
ἡ γριά τὸν κάλεσε στὸ καλυ-
θάκι της, τὸν φιλοξένησε καὶ
τὸν ρώτησε :

— Ξένο μου, ἐκεῖ στὴν ξeni-
τιά πού ἦσουν, μήπως εἶδες
καὶ τὸ μοναχοπαίδι μας, τὸ
καημένο, πούχει δέκα χρόνους
ξενιτεμένο;

— Γριά μου, τὸ εἶδα καὶ τὸ

καλοεῖδα... τῆς ἀποκρίνεται ψέ-
ματα ὁ κατεργάρης.

Ὅλο καημὸ τότε, ἡ καφερή
ἡ γριά, τὸν ξαναρωτᾷ:

— Πές μου, ξένο μου, τὴν
ἀλήθεια, ἐκεῖ στὰ ξένα πού εἶ-
ναι ὁ γιός μου, καὶ πὼς περνᾷ;
Βρῆκε τὴν τύχη του; Έκανε λε-
φτά; Πότε θὰ μᾶς ξαναγυρίσει;

— Κακομοῖρα μου γριά, ὁ
γιός σου ἐκεῖ, στὰ ξενιτιά, εἶ-
ναι κακά, ψυχρὰ καὶ ἀνάποδα!
Δὲν ἔχει οὔτε δεκάρα τσακιστὴ
στὴν τσέπη... Δὲν ἔχει φαγὶ νὰ
φάει καὶ ζητιανεύει... Δὲν ἔχει
στρώμα νὰ κοιμηθεῖ καὶ κοιμᾷ-
ται στοὺς δρόμους... Ἄν μπο-
ρούσατε κάτι νὰ τοῦ στείλετε,
ἴσως νὰ ἔδλεπτε λίγη προκοπή...

*

Έτσι πού κατάντησε τώρα, χω-
ρὶς νὰ τὸν βοηθήσετε, δὲν θὰ

ξαναγυρίσει πίσω, γιατί δεν έχει μήτε τὰ εισιτήριά του, ἀλλὰ οὔτε καὶ θὰ βρεῖ τὴν τύχη του ποτέ! τῆς λέει ψέματα ὁ κατεργάρης.

*

Σὰν ἄκουσε ὅλα αὐτὰ ἡ γριά κήκε ἡ καρδούλα της κι ἀμέσως ἄρχισε νὰ κλαίει, νὰ φωνάζει καὶ νὰ λέει:

— Παιδάκι μου, ἄμ πῶς νὰ σὲ βοηθήσω τώρα; Καλὰ σοὺ τάλεγα ἐγώ, νὰ μὴν ξενιτευτεῖς! Ποὺ νὰ βρῶ, ἄνθρωπο, παιδάκι μου, νὰ σοὺ στείλω λεφτὰ κεῖ πέρα, στὴν ξενιτιά;

— Μὴ φωνάζεις, γριά, καὶ θὰ σέ... βοηθήσω ἐγώ! τῆς εἶπε ὁ κατεργάρης. Ἦρθα ἐδῶ, στὴν πατρίδα μου, μόνο γιὰ δυὸ μέρες, γιὰ κάτι δουλειές μου! Ἐπειτα, θὰ πάω πίσω, στὰ ξένα καὶ θὰ βρῶ τὸ γιό σου! Γι' αὐτό, ὅ,τι θέλεις νὰ τοῦ στείλεις, δώστο μου σὲ μένα νὰ τοῦ τὸ πάω...

Τῆς λέει ψέματα ὁ πονηρὸς ὁ κατεργάρης, ποὺ φυσικά, οὔτε τὸν γιό τῆς γριούλας εἶχε δεῖ ποτέ, οὔτε ξένος ἦτανε, ἀλλὰ ἀπὸ τό... διπλανὸ χωριό, οὔτε εἶχε σκοπὸ τοῦ νὰ πάει ποτέ στὴν ξενιτιά.

*

Ἀμέσως τότε, ἡ γριά τοῦ δίνει ὅλες τὶς οἰκονομίες ποὺ εἶχε μαζεψέι χρόνια ὀλόκληρα μὲ τὸν γέρο της, χίλια φλουριά κῶνσταντινάτα, μέσα σ' ἓνα σακουλάκι. Τοῦ δίνει καὶ τό... στρώμα τους, τοῦ δίνει ρούχα,

τοῦ δίνει τὸ κρεβάτι τους, τοῦ δίνει κι ὅλες τὶς κότες της μὲ τρεῖς κοκόρους της, γιὰ νάχει ὁ γιός της νά... τρώει, νὰ κοιμάται καὶ νὰ ντύνεται...

Ὁ κατεργάρης τὰ φορτώνει ἀμέσως ὅλα στὸ ἄλογό του καὶ φεύγει...

Σὲ λίγο, νάσου ἔρχεται κι ὁ γέρος της ἀπὸ τὸ χωράφι ποὺ δούλευε, μὲ τ' ἄλογό του. Βρίσκει τὴ γριά νὰ κλαίει.

Τὴν ρωτᾷ κι ἐκείνη τοῦ ἀποκρίνεται:

— Τὸ καὶ τό, γέρο μου, ὁ γιός μας, κι ἐγὼ ἔδωσα τὰ χίλια φλουριά στὸν ξένο, ποὺ μοῦ εἶπε αὐτὰ τὰ νέα, μαζί μὲ ὅλα πράγματα, νὰ τὰ πᾶει τοῦ παιδιοῦ μας...

*

Μόλις τ' ἄκουσε ὅλα αὐτὰ ὁ γέρος, κατὰλαβε κι ἔβαλε τὶς φωνές:

— Βρέ, κουτόγρια, τί ἔκανες! Ἐκεῖνος ὁ ξένος ποὺ σοὺ τᾶπε αὐτά, ἦτανε κατεργάρης, ψεύτης, κλέφτης καὶ ληστής... Σὲ γέλασε κι ἔκλεψε ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματά μας κι ὅλες τὶς οἰκονομίες μας. Τὸ παιδί μας εἶναι μεγάλο καὶ τρανὸ, ἐκεῖ, στὴν ξενιτιά καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκη, οὔτε ἀπὸ λεφτὰ, οὔτε ἀπὸ τίποτα! Ἀπὸ ποιὸν δρόμο ἔκανε αὐτὸς ὁ κατεργάρης, νὰ τὸν προλάβω;

Κι ὁ γέρος καθαλάει τὸ ἄλογό τους καὶ τρέχει νὰ προλάβει τὸν κατεργάρη.

*

Ὁ κατεργάρης, ὅμως, μόλις

εἶδε ἀπὸ μακριὰ νάρχεται τρεχάτος ὁ γέρος, τὸ κατὰλαβε. Γι' αὐτό, ἀμέσως ξεφορτώνει πάνω ἀπὸ τ' ἄλογό του... τὸ κρεβάτι, τὸ στρώμα, τὶς κότες καὶ τὰ ρούχα καὶ τὰ κρύβει μέσα φέ κάτι χαμόδεντρα.

*

Ἐπειτα, ἐνῶ ἔφευγε ἀπ' τὸ χωριό, γυρίζει τ' ἄλογό του καὶ κάνει, πῶς τώρα τάχα, πήγαινε στὸ χωριὸ τοῦ γέρου!

*

Προχωρεῖ καὶ συναντᾷ τὸ γέρο, ποὺ ἔρχότανε τρεχάτος.

Σὰν τὸν ἀπάντησε ὁ γέρος, οὔτεκεται καὶ τὸν ρωτᾷ:

— Ξένε μου, μήπως ἀπάντησες κανένα κατεργάρη νὰ φεύγει ἀπὸ δῶ, ἔχοντας φορτωμένο στ' ἄλογό του, ἓνα κρεβάτι, ἓνα στρώμα, ρούχα, κότες καὶ κοκόρους;

— Ναί! Τὸν ἀπάντησα, πατριώτη μου... Ἀπὸ κεῖνο κεῖ τὸ δρόμο, ποὺ πᾶει πάνω στὸ βουνό, πήγαινε... λέει ψέματα τοῦ γέρου ὁ κατεργάρης.

Καὶ στέλνει τὸν γέρο νὰ πᾶει στὸν ἀντίθετο δρόμο ἀπ' ὅ,τι ἤθελε νὰ πᾶει αὐτός, γιὰ νὰ γλιτώσει.

*

Ὁ καφερός ὁ γέρος, πραγματικά, ἀρχίζει ν' ἀνεβαίνει στὸ δρόμο τοῦ βουνού.

Ὁ κατεργάρης τότε, φορτώνει ὅλο τὰ πράγματα τοῦ γέρου καὶ τῆς γριάς πάνω στὸ ἄλογό του πάλι, καὶ φεύγει...

Σὰν ἔφτασε στὴν κορυφὴ τοῦ βουνού ὁ γέρος, κυττάζει πολὺ μακριὰ καὶ βλέπει πῶς ἦτανε ὁ πραγματικὸς κατεργάρης, ἐκεῖνος, ποὺ πρὶν λίγο, εἶχε ρωτήσῃ. Γιατὶ τὸν εἶδε ἀπὸ κεῖ πάνω στὸ βουνό, νὰ φεύγει μὲ φορτωμένα τὰ πράγματά του στ' ἄλογό του πάνω...

*

Ὅμως, ἦτανε πολὺ ἀργὰ πιά, γιατί, ὥσπου νὰ κατεβεῖ ἀπὸ τὸ βουνό, ὁ γέρος, ὥσπου νὰ γυρίσει τὸ ἄλογό του στὸ δρόμο ποὺ πήγαινε ὁ κατεργάρης κι ὥσπου ν' ἀρχίσει νὰ τὸν κληγᾷ, θὰ εἶχανε περάσει ὥρες καὶ μέχρι τότε θὰ εἶχε ἐξαφανισθεῖ ὁ κατεργάρης.

*

Γύρισε, λοιπόν, ὁ γέρος στὸ καλυβάκι τοῦ ἀπρακτοῦ.

Μόλις τὸν εἶδε ἡ γριά του, τὸν ρωτᾷ:

— Τί ἔκανες, γέρο μου, τὸν πρόφτασες τὸν κατεργάρη;

Ὁ γέρος ὅμως, ποὺ δὲν ἤθελε νὰ μαρτυρήσῃ ὅτι τὸν κορόιδεψε κι αὐτὸν ὁ κατεργάρης, ἀποκρίθηκε:

— Τὸν πρόφτασα, γριά μου, ἀλλὰ τί νὰ σοὺ πῶ, δὲν ἦτανε... κατεργάρης ὁ ἄνθρωπος! Ἀλήθεια ἔλεγε γιὰ τὸ παιδί μας... Κι ἔτσι, τὸν... ἄφησα νὰ τοῦ τὰ πᾶει ὅλα ἐκεῖνα τὰ πράγματα!

Ἐτσι, μείνανε εὐχαριστημένοι. Καὶ ἡ γριά, ποὺ νόμισε ὅτι βοήθησε τὸ παιδί της ὅσο μπορούσε καὶ τώρα θὰ πρόκοβε ἐκεῖ, στὴν ξενιτιά, ἀλλὰ κι

ο γέρος που η γριά δεν κατάλαβε ότι γελάστηκε κι αυτός από τον κατεργάρη!

*

Έπειδή όμως, καμιά κατεργαριά δεν μένει ατιμώρητη, τιμωρήθηκε όπως του άξιζε κι ο κατεργάρης.

Στό δρόμο όπως πήγαινε, με φορτωμένα τα κλεμμένα πράγματα, απάντησε το μονάκριβο παιδί του γέρου και της γριάς, που γύριζε με πολλά πλούτη, με υπηρετές και με ακολουθία, μετά δέκα χρόνια από την ξενιτιά. Γιατί, πραγματικά, δουλεύοντας τίμια, είχε βρεί την τύχη του!

Κυττάζει, λοιπόν, το παιδί αυτό στού κατεργάρη τ'ό άλογο και βλέπει κει πάνω φορτωμένο τ'ό κρεβάτι του... πατέρα του! Κυττάζει καλύτερα και βλέπει και τ'ό στρώμα τής μητέρας του!

Άμέσως τότε πιάνει τόν κα-

τεργάρη και τόν πάει στο χωριό του.

Ο γέρος και η γριά του, άγκαλιάζουν χαρούμενοι τ'ό παιδί τους. Κι εκεί μαθαίνει ο νέος όλη τήν ιστορία.

Μετά πάει τόν κατεργάρη στο δικαστήριο, τού παίρνει τ'ά χίλια φλουριά κι όλα τ'ά πράγματα και τ'ά πάει στο καλυβάκι τών γονιών του.

Τό δικαστήριο καταδίκασε σέ λίγο τόν κατεργάρη ν'ά τραβά κουπί στά... κάτεργα για πολλά χρόνια, για τ'ίς κατεργαριές που έκανε.

Όσο για τ'ό γέρο και τή γριά, χτίσανε με τή βοήθεια τού παιδιού τους, ένα ωραίο σπίτι και ζήσανε εύτυχισμένοι μαζί με τ'ό μονάκριβο παιδί τους, αυτοί καλά κι έμεις καλύτερα.

* * *

— Ξένε μου, μήπως απάντησες κανένα κατεργάρη ν'ά φευγει από δω, έχοντας φορτωμένο τ'ό άλογο του;

ΧΜ! ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΜΥΡΩΔΙΑ ΑΠΟ ΧΟΙΡΟΜΕΡΙ ΨΗΤΟ ΚΙ' ΑΥΤΗ ΑΠΟ ΣΑΛΑΜΙ! ΤΙ ΝΟΣΤΙΜΙΑ!

ΣΑΝΤΟΥΧΙΤΣ ΓΙΑ ΤΟ ΦΙΔΙ

Η ΟΛΙΒ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΣΑΝΤΟΥΧΙΤΣ!

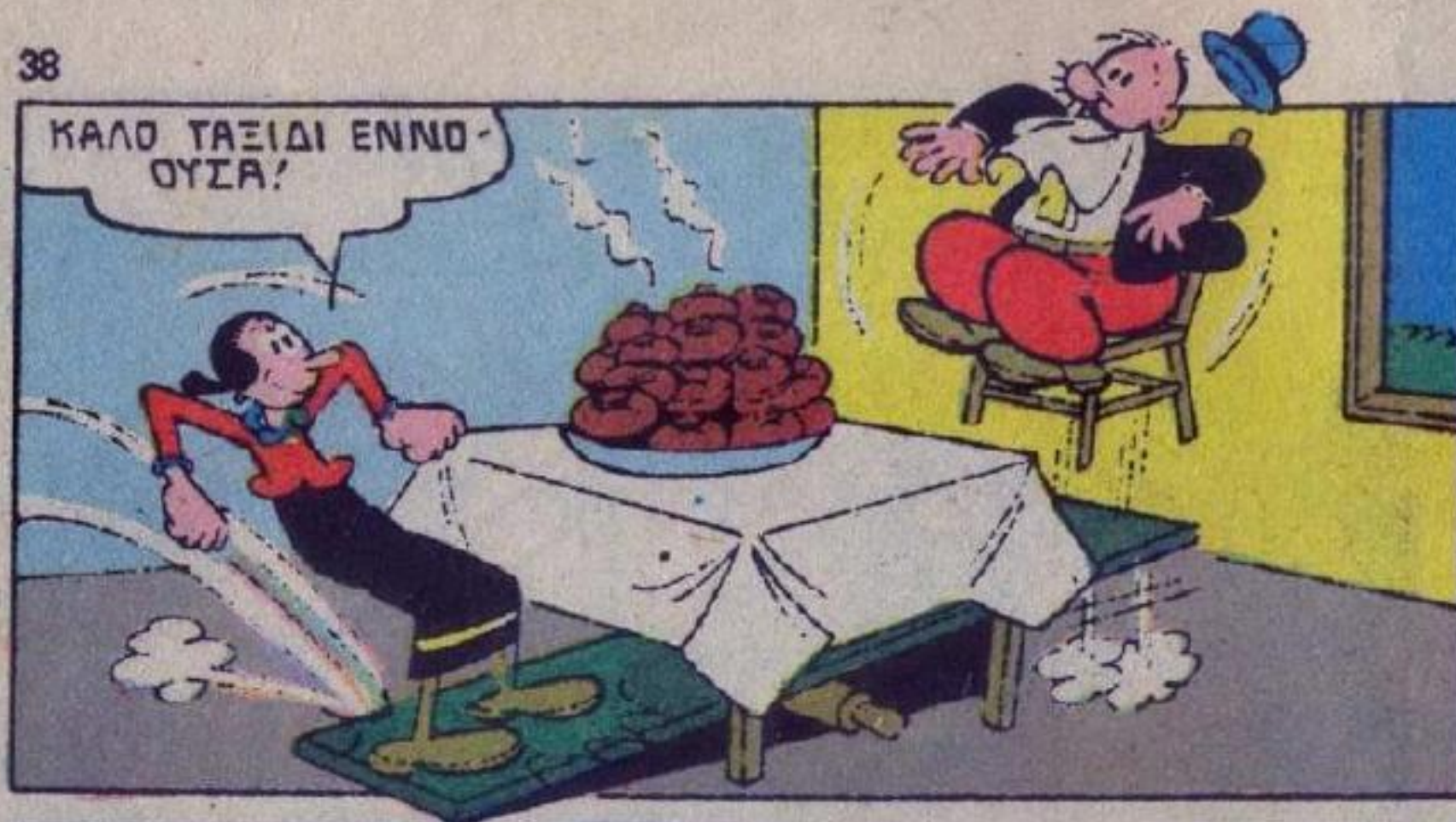
ΣΛΟΥΡΠ! ΑΥΤΑ ΤΑ ΣΑΝΤΟΥΧΙΤΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑΝΑΙ ΠΟΛΥ ΝΟΣΤΙΜΑ!

ΜΥΡΙΣΕ ΝΑ ΔΕΙΣ!

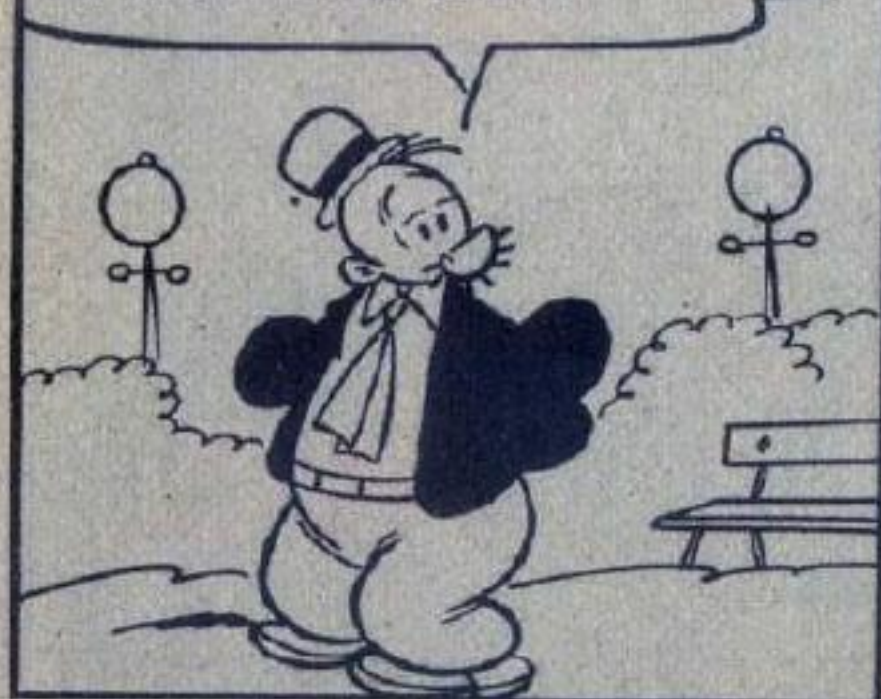

ΜΠΑ! ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΦΗΣΑΝ
ΤΟ ΛΑΣΤΙΧΕΝΙΟ ΦΙΔΙ;

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΩΡΑ ΝΑ ΤΟ
ΠΑΡΩ!

Θ' ΑΡΠΑΞΩ Μ' ΑΥΤΟ ΤΑ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ
ΤΗΣ ΟΛΙΒ!

ΠΑΤΑΣ ΑΥΤΟ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΟ ΦΙΔΙ ΑΝΟΙ-
ΓΕΙ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΤΟΥ ΣΑ ΝΑΝΑΙ
ΑΛΗΘΙΝΟ!

ΘΑ ΒΑΛΩ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΙ-
ΚΗ ΣΚΟΥΠΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΓΙΑ
ΝΑ ΠΕΤΥΧΩ
ΚΑΛΥΤΕ-
ΡΑ!

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΜΙΑ ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΑΝΑ-
ΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ
ΤΟΥΣ ΠΟΛΙ-
ΤΕΣ! ΕΙΠ!

ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ
ΠΟΛΗΣ ΟΤΙ ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΕ ΑΠ' ΤΟ
ΖΩΟΛΟΓΙΚΟ ΚΗΠΟ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ
ΦΙΔΙ!

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΟΒΑΜΑΙ! ΣΕ ΛΙΓΟ
Ο ΠΟΠΑΪ ΚΑΙ ΓΩ ΘΑ ΦΥΓΟΥΜΕ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ!

ΦΦΦΦ...
ΦΦΦΦ...

ΑΑΧ! ΜΗΠΩΣ ΟΝΕΙΡΕΥΟΜΑΙ;
ΤΟ... ΤΟ... ΦΙΔΙ!

ΑΧ! ΛΙΠΟΘΥΜΩ!

ΤΟ ΦΙΔΙ ΔΕΙΚΝΕΙ ΑΜΕΣΩΣ
ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΣΤΑ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ
ΤΗΣ ΟΛΙΒ...

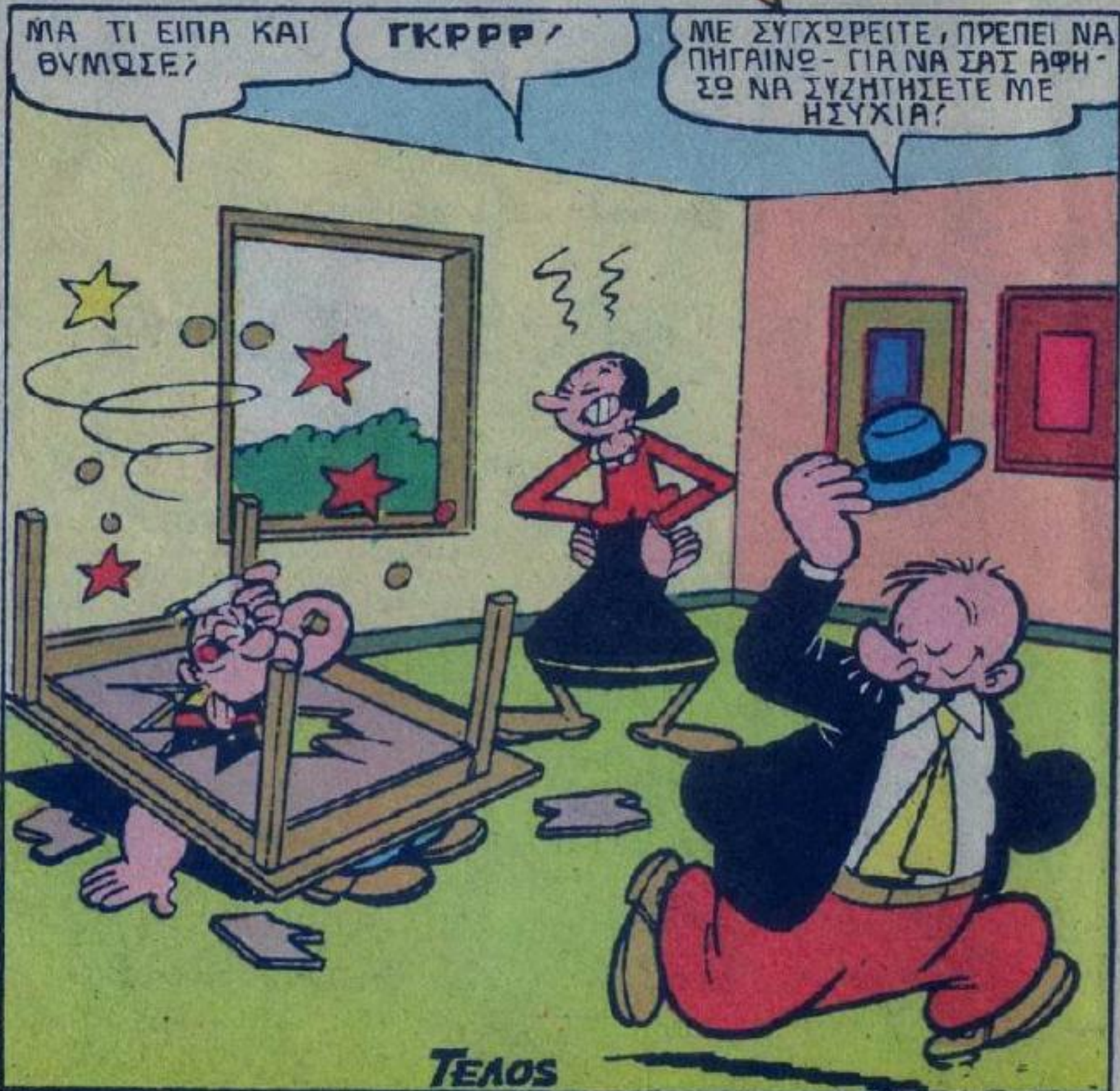

ΤΕΛΟΣ

ΚΥΡΙΑΡΧΗΣΕ πάλι το ελληνικό πνεύμα σε μια παγκόσμια απήγηση και αναγνώριση με τη βράβευση του ποιητή 'Οδυσσέα 'Ελύτη με το βραβείο Νόμπελ για τη Λογοτεχνία.

*

Ο 'Οδυσσέας 'Ελύτης, μια από τις επιδλητικότερες μορφές της ελληνικής ποίησης, είναι ο δεύτερος Έλληνας μετά τον Σεφέρη μέσα σε μια ιδεαία που βραβεύεται με ένα μεγάλο βραβείο παγκοσμίου κύρους, σαν εκπρόσωπος μιας χώρας, που συνεχώς προσφέρει στο διεθνή χώρο μεγαλοφυΐες, όπως ο Σκαλκώτας, καλλιτέχνες, ζωγράφους,

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

Μια ξεχωριστή τιμή για την Ελλάδα και τα νεοελληνικά γράμματα.

Ο 'Οδυσσέας 'Ελύτης

ΒΡΑΒΕΙΟ ΝΟΜΠΕΛ 1979

γλύπτες, στοχαστές, επιστήμονες από τους πιο σπουδαίους του 20ού αιώνα. ακόμη και στο χώρο της πρωτοπορίας, όπως με τον διεθνή συνθέτη Ξενάκη.

*

Η τιμή που απένειμε η Σουηδική Ακαδημία στον 'Ελύτη αποτελεί διεθνή αναγνώριση του έργου του, αλλά αντανάκλα και στο σύνολο των νεοελληνικών γραμμάτων δείχνοντας έτσι σ' όλο τον κόσμο ότι σ' αυτή τη γη εξακολουθούν να κατοικούν οι Μούσες και να κατορθώνονται πνευματικά επιτεύγματα αξία ν'

ακτινοβολούν διεθνώς.

Με τη βράβευση του 'Ελύτη, σπάει και το φράγμα της ελληνικής γλώσσας που κρατούσε σπουδαία νεοελληνικά έργα μακριά από τη γνωριμία και που θ' ανοίξουν να μεταφράζονται τώρα ύστερα από μια φυσική παγκόσμια ζήτηση.

*

Ο 'Οδυσσέας 'Ελύτης — φιλολογικό ψευδώνυμο του 'Οδ. 'Αλεπουδέλη — γεννήθηκε στο 'Ηράκλειο της Κρήτης στις 2 Νοεμβρίου 1911 από γονείς Μυτιληνιούς. Από μικρό παιδί εγκαταστάθηκε στην Αθήνα. Σπού-

δασε νομικά στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας και παρακολούθησε μαθήματα φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο του Παρισιού.

Στη λογοτεχνία και ειδικότερα στην ποίηση, παρουσιάστηκε το Νοέμβριο του 1935 από «Τά Νέα Γράμματα», το περιοδικό που έπαιξε σημαντικό ρόλο στην ποίηση και στην πνευματική ζωή τα τελευταία προπολεμικά χρόνια. Στον πόλεμο του 40-41 πολέμησε ως έφεδρος ανθυπολοχαγός σ' όλη τη διάρκεια του πολέμου.

Η πρώτη του ποιητική συλλογή, οι «Προσανατολισμοί», κυκλοφόρησε το 1940 και περιλαμβάνει ό,τι είχε έως τότε δημοσιεύσει ο ποιητής. Ακολουθεί η συλλογή «Ο ήλιος ο πρώτος» (μαζί με τις «Παραλλαγές πάνω σε μία άχτιδα»). Το 1945 κυκλοφόρησε το «Άσμα ήρωικό και πένθιμο για τον χαμένο ανθυπολοχαγό της Αλβανίας» (δ' έκδ. 1976).

Το 1948 ο Όδυσσεας Έλύτης φεύγει για το Παρίσι, όπου μένει έως το 1952. Εκεί γνωρίζεται και συνδέεται φιλικά με τους Μπρετόν, Έλυάρ, Τζαρά, Ούγκαρτέτι, Πικασό, Ματίς, Τζιακομέτι κ.ά.

Μετά τη δημοσίευση του «Άσματος» ο Έλύτης σωμαίνει ποιητικά για 15 περίπου χρόνια. Το 1959 παρουσιάζει το συνθετικό ποίημα «Αξιόν Έστι» που μελοποιήθηκε το 1964 από τον Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος το χαρακτήρισε «βιβλίο του ελληνικού λαού», και άμέσως μετά το 1960 τη συλλογή «Έξι και μία τύψεις για τον ούρανό». Τα τελευταία χρόνια, από το 1971 ως το 1975 δημοσιεύει πέντε μικρότερες ποιητικές συλλογές.

Εκτός από ποιήματα ο Όδυσσεας Έλύτης έχει γράψει και τρία δοκίμια «Ο ζωγράφος Θεόφιλος» (Αθ. 1973), «Ανοιχτά χαρτιά» (Αθ. 1974), «Η μαγεία του Παπαδιαμάντη» (Αθ. 1976) κ.ά. Κυκλοφόρησαν σ' έναν τόμο με τίτλο «Δεύτερη γραφή», οι μεταφράσεις του, ξένων ποιητών (Ρεμπώ, Έλυάρ, Μαγιακόφσκυ κ.ά.). Έχει επίσης μεταφράσει θεατρικά έργα της εύρωπαϊκής λογοτεχνίας (Ζιρώντου

«Η νεράιδα» — διδάχτηκε από το Εθνικό Θέατρο — Μπρέχτ «Ο κύκλος με την κιμωλία» και Ζενέ «Οι δούλες» — διδάχτηκαν από το Θέατρο Τέχνης). Πάμπολλα ποιήματα και ποιητικές συνθέσεις του Έλύτη μελοποιήθηκαν. Η Σουηδική Ακαδημία στην ανακοίνωσή της «εξαιρεί τον Έλντνα ποιητή για την αντίληψη που έχει για την αξιοπρέπεια και το άκατανίκητο πνεύμα του ανθρώπου» και συνοψίζει τη φιλοσοφία του Έλύτη ως εξής:

«Εκείνο που έχει σημασία είναι να μη υποκύπτει κανείς. Αυτό που έχει σημασία είναι να έχουμε συνεχώς συνείδηση του πώς πρέπει να είναι η ζωή και τι μπορεί ο άνθρωπος να δημιουργήσει για τον εαυτό του ενάντια σε όλα εκείνα που απειλούν να τον καταστρέψουν και να τον διασούν».

*

Η Σουηδική Ακαδημία αναφέρει επίσης ότι «το κυριότερο έργο του Όδυσσεα Έλύτη, το «Αξιόν Έστι» αποτελεί ένα από τα αριστουργήματα της ποίησης του 20ού αιώνα» και ότι η «ποίησή του Έλύτη είναι ταυτόχρονα σύστηρά προσωπική και αντιπροσωπευτική των παραδόσεων του ελληνικού λαού. Η θάλασσα, ο ήλιος, τα νησιά, τα ζώα και τα φυτά, τα απαλά βότσαλα και οι ακρογιαλιές, ο αέρας των κυμάτων, οι μαύροι θαλασσινοί άχινοί, είναι στοιχεία που επαναλαμβάνονται συνεχώς στο έργο του. Ακόμα και το ψευδώνυμο του ίδιου του ποιητή «Έλύτης», αντανακλά μια σύνθεση ιδεών της ελληνικής σκέψης, όπως το δυομ: της ίδιας της χώρας του «Ελλάδα», της ελπίδας, της ελευθερίας και της Ελένης, το δώμα της γυναίκας που συμβολίζει την ομορφιά και τη γοητεία. Αίσθησiasμός και φώς αναδύονται από την ποίηση του Έλύτη. Ο αίσθητός κόσμος είναι έντονα ζωντανός στο έργο του, πλούσιος σε φρεσκάδα και καταπληκτικές έμπειρίες».

* * *

Η ΖΩΗ ΜΑΣ κινείται από ένα λεπτό δίκτυο ενεργειών, ή οποία αναδύεται από τις βαθιές πηγές μας για να εκπέσει την καθημερινή εργασία μας και να προσπαθήσει να μας κάνει ευτυχισμένους. Όταν δεν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το σύνολο της ενεργειών μας, αισθανόμαστε κουρασμένοι, δυστυχισμένοι, απογοητευμένοι.

Κατά κάποιον τρόπο, μιλάμε με ένα αυτοκίνητο που, παρά την ισχυρή εξακύλινδρη μηχανή του, ακορτσάρει στο δρόμο, γιατί λειτουργούν μόνο οι δύο κύλινδροι. Θυμάσαι, προσπαρεί να ισορροπήσει. Το ίδιο μπορούμε να ποούμε και για την ανθρώπινη μηχανή.

Το θυμάσαι από ποια ενεργειών;

Γνωρίστε τον εαυτό σας!

Οι δυνάμεις του υποσυνείδητού μας μπορούν να μας οδηγήσουν στην επιτυχία ή την αποτυχία.

Γιατί της ανθρώπινης μηχανής από το οποίο αντιλούμε μια απλή μηχανή προσώπου, είναι το υποσυνείδητο. Αυτό ελέγχει τις δυνάμεις που μας κάνουν να επιτύχουμε ή να αποτύχουμε. Αυτό αποφασίζει αν θα είμαστε ευτυχισμένοι ή δυστυχισμένοι, ελέγχει τη σκέψη μας, ελέγχει και αποφασίζει για μας. Συνεπώς, οι δυνάμεις του υποσυνείδητου μπορούν να μας οδηγήσουν σε αξιόλογα ή σε αποτυχημένα αποτελέσματα και προσωπικής επιτυχίας αν τις κατανοήσουμε ή, αν δεν τις κατανοήσουμε, να μας ώθησουν στην αποτυχία. Και η ζωή μας μπορεί να γίνει ενδιαφέρουσα, χρήσιμη και ευτυχισμένη, στο βαθμό που θα γνωρίσουμε και θα αξιοποιήσουμε την ενέργειά μας.

Το υποσυνείδητο είναι επίσης μια τεράστια απόθηκη γνώσεων. Τίποτα δεν χάνεται απ' όλα όσα μας συμβαίνουν, τόσο όταν είμαστε ζωντανόι, όσο κι όταν κοιμόμαστε. Κάθε εμπειρία μας αποθηκεύεται και διατηρείται στο υποσυνείδητο.

Η ύπαρξη και ο ρόλος του υποσυνείδητου αποδεικνύεται με τη μέθοδο της υπνώσεως. Όπως είναι γνωστό, ένας υπνωτισμένος, έσπελει «κατά γραμμές» τις εντολές που του δίνονται. Αυτό αποδεικνύει, ότι, κατά τη διάρκεια της υπνώσεως, η συνείδηση παραβεί από το υποσυνείδητο των πλήρη ελεγχών της ανθρώπινης μηχανής. Αλλά έχουμε και πολλές άλλες χειροποιήσεις αποδείξεις της ύπαρξής και του ρόλου του υποσυνείδητου. Παραδείγματα των οποίων, μπορού-

με να καταβαίνουμε μ' ας αλά η να οδηγούμε ένα αυτοκίνητο και, αυγαρόνως, να συζητούμε μ' ένα φίλο μας. Τί συμβαίνει σ' αυτή την περίπτωση; 'Ασθενότητα, ενώ η συνειδητή σκέψη διεκδικεί τη συζήτηση μας, το υποσυνείδητο οδηγεί ασφαλώς το δρόμο μας ή τις κινήσεις των μερών και των ποδιών, που διεκδικούν αμοτά το αυτοκίνητο.

Οι ψυχίατροι εφαρμόζουν μια μέθοδο θεραπείας κατά την οποία το πρόβλημα μεταξύ συνειδήσεως και υποσυνείδητου καταργείται. 'Ο ασθενής νοσώνεται μερικές, έτσι που να διαπρεχτεί σε μια κατάσταση επιφανειακής αγρύπνιας. Σ' αυτή την κατάσταση, μπορεί να θυμηθεί όποιος οδύποτε παρασμένη εμπειρία και να την περιγράψει σ' όλες τις λεπτομέρειές της, γιατί το υποσυνείδητο είναι η αποθήκη της μνήμης. Περιγράφοντας αυτήν την παρασμένη εμπειρία, ο ασθενής απαλλάσσεται από τις δυσάρεστες επιδράσεις, που μπορεί να έχει στη ζωή του.

•
'Αλλά πώς μπορούμε να μάθουμε να χρησιμοποιούμε και να κάνουμε χρήσιμη τη δύναμη του υποσυνείδητου; Υπάρχουν πολλοί τρόποι και ο πρώτος είναι η εφαρμογή του άρκετου γυμνασίου: εγώ θα σ' αβόνα. Τέτοια δέν είναι σημαντικότερο για έναν άνθρωπο από το να γυμνάζει τόν αλφεινόν εαυτό του. Μόνον τότε μπορεί να παίρνει λογικές αποφάσεις. Μόνον τότε μπορεί να διαμυλάσει και να χρησιμοποιεί σωστά τις δυνάμεις του. Μόνον τότε μπορεί να αναπτύσσει τις ιδιότητες ανώτερες που αναπτύσσονται στην προσωπικότητά του.

Παράδειγμα, η παραβολή του αβάνου. Αβάνος ο νέος ζήτωσε κι έλαβε από τον πα-

τέρα του τό μαρτίό του από την κληρονομιά. Τότερα έγινε τέλει το σπίτι του και πήγε σε μια μακρινή χώρα. Έτσι, αποτάθηκε όλα τα χρήματά του και, για να ζήσει, έβαλε γουρουνία. Μόνον τότε μπόρεσε να δει τον εαυτό του και να εξετάσει το πρόβλημα του, για ν' ανακαλύψει ότι είχε κάνει κακό, έδε μόνο στον πατέρα του, αλλά και στον Θεό.

Η στιγμή της άνακαλύψεως το εαυτού μας είναι μια μεγάλη στιγμή. 'Αν' αυτή τη στιγμή, ζέρουμε ποιο είμαστε, τί έχουμε και τί μπορούμε να γίνουμε. Είναι το πρώτο στάδιο στην προσπάθεια ν' αξιοποιήσουμε τις πηγές του πνεύματός μας.

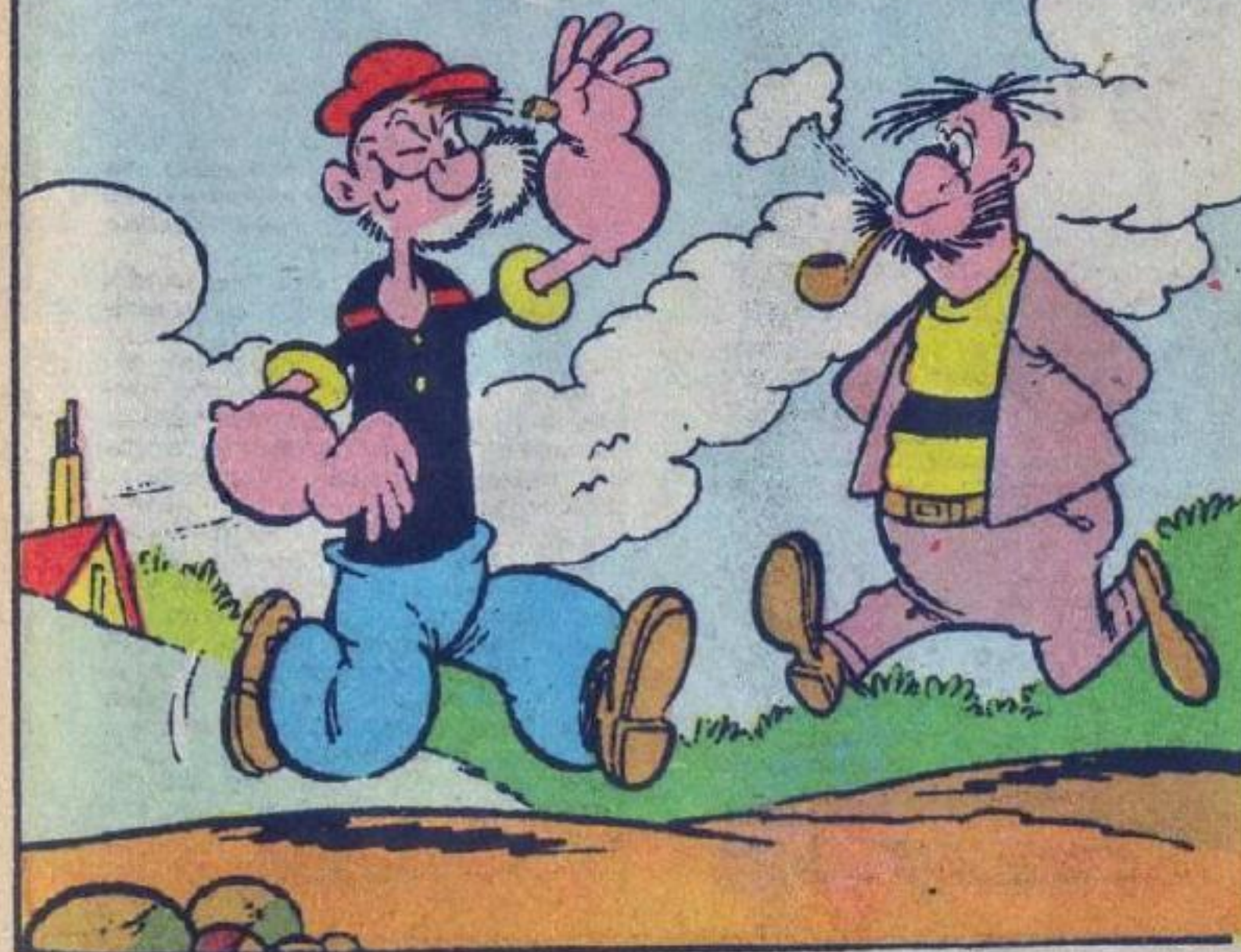
Αλλά, για να αξιοποιήσουμε στο άκραιο τη δύναμη του υποσυνείδητου, πρέπει να μάθουμε να σκεφτόμαστε. Δυστυχώς, πολλοί νάνι αποστρέφονται την εργασία του πνεύματος. Παρά την τέλει φυσική και πνευματική υγεία τους, παρό τις πρωτοδουλίες και τις φιλοδοξίες τους, δν πάσχουν από πνευματική άκνηρία, δύσκολο θα μπόρουν να γαρμίσουν το πρόβλημα μεταξύ συνείδησης και υποσυνείδητου.

Είναι γνωστό, ότι το πνεύμα του ανθρώπου είναι παράξενος επιδράσεις στο σώμα του. Η οργανική άρρεσση είναι ουανό αποτέλεσμα της κακής πνευματικής καταστάσεως. Έχουμε άρρεσται, όταν έχουμε κακούς και άρνητικές σκέψεις, ενώ, από την άλλη πλευρά, μπορούμε να θελήσουμε την κατάσταση της υγείας μας και να ελφονόμεστε εύτυχεις, όταν έχουμε υγιείς και θετικές σκέψεις. Νέ λίγα λόγια, έχουμε τη δύναμη να κάνουμε το υποσυνείδητό μας τρομαχτικό ή σπανά. Το πέν άρρεσται από την ανάπτυξη της φυσικής ανώτερας μας νά σκεφτόμαστε.

Η ΠΛΗΓΗ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

ΕΥ! Ο ΜΠΡΑΜ! ΤΙ ΚΑΝΕΙΣ

ΜΠΑ! ΤΙ ΒΛΕΠΩ! ΤΟ "ΜΟΥΤΡΟ" Ο ΠΑΠΟΥΣ!...

ΜΕ ΛΕΝΕ ΧΙΚ!... ΚΑΙ ΕΙΜΑΙ ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ!

ΝΑΙ! ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ

ΧΕ! ΧΕ! ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ, ΟΛΟΙ ΠΙΝΟΥΝ ΟΣΟ ΘΕΛΟΥΝ!

ΒΕΒΑΙΩΣ! ΑΝ ΕΡΘΕΙΣ ΘΑ ΠΙΝΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥ ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΜΑΣ!...

ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΣΟΥ!

ΜΑ ΜΕΓΑΛΩΣΕ ΛΙΓΟ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΟΠΛΩΙΟ ΜΟΥ!...

ΕΤΟΙΜΟ! ΤΩΡΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΜΕΤΑΦΕΡΕΙ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΚΡΑΣΙΟΥ!... ΑΝΕΒΑ!

ΚΡΑΤΗΣΟΥ ΓΕΡΑ, ΣΕ! ΠΑΡΑΚΑΛΩ!

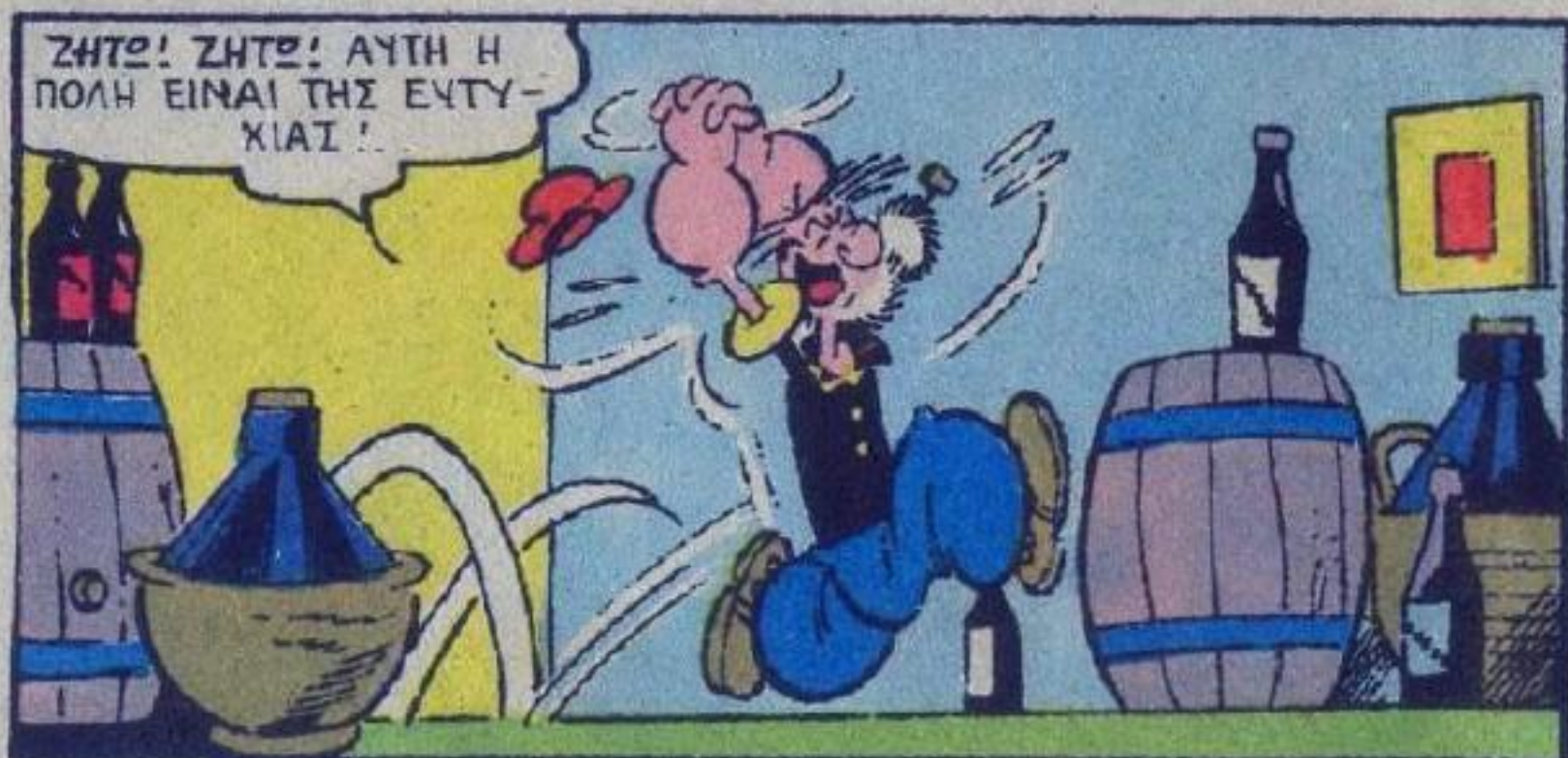

ΦΤΑΣΑΜΕ!

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ ΑΓΓΙΖΕΙ ΤΟΥΣ ΤΟΙΧΟΥΣ
ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΚΑΙ...

ΒΟΗΘΕΙΑ! ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ
ΕΓΙΝΕ ΕΝΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΒΑΡΕΛΙ!
ΑΟΥΓΚ!... ΠΝΙΓΟ-
ΜΑΙ!...

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΒΓΑΛΩ ΤΟ
ΦΕΛΟ ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΘΩ ΑΠΟ
ΔΟ ΜΕΣΑ!

ΝΑ Ο ΦΕΛΟΣ! ΠΡΕΠΕΙ
ΝΑ ΤΟΝ ΒΓΑΛΩ ΓΙΑ
ΝΑ ΣΩΘΩ!

ΑΟΥΓΚ! ΒΓΑΙΝΩ!

ΟΥΡΓΚ! ΤΟ ΡΕΥΜΑ ΤΟΥ
ΚΡΑΖΙΟΥ ΜΕ ΠΑΡΑΣΥΡΕΙ
ΤΩΡΑ!...

ΟΥΡΓΚ! ΤΙ ΕΤΙΝΕ Σ

ΚΟΛΑΣΗ ΤΩΝ
ΜΠΕΚΡΗΔΩΝ

ΑΧ! ΤΟΤΕ ΟΛ' ΑΥΤΑ ΗΤΑΝ ΜΙΑ
ΠΑΓΙΔΑ! ΒΟΗΘΕΙΑ! ΔΕΝ ΘΕΛΩ
ΝΑ ΠΕΘΑΝΩ!...

ΧΑ! ΧΑ! ΤΗΝ ΕΠΑ-
ΘΕΣ ΚΑΙ ΤΥ!

ΣΩΣΕ ΜΕ, ΧΙΚ!
ΙΩΣΕ ΜΕ!

ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ
ΠΙΑ. ΑΦΟΥ
ΚΑΤΑΛΗΞΕΣ
ΣΤΗ ΚΟΛΑΣΗ!

ΥΠΟΤΙΧΟΜΑΙ
ΟΤΙ ΔΕΝ ΘΑ
ΞΑΝΑΠΙΣ
ΚΡΑΖΙ!...

ΒΟΗΘΕΙΑ! ΔΕΝ
ΘΕΛΩ ΝΑ ΚΑΤΑΛΗ-
ΞΩ ΣΤΗ ΚΟΛΑΣΗ!

ΕΙ, ΣΥΝΝΑ!

ΕΙΠΕ ΤΙ
ΕΓΙΝΕΣ ΠΟΥ
ΕΙΜΑΙ Σ

ΦΑΙΝΕΤΑΙ
ΟΤΙ ΘΑ ΕΙΔΕΣ
ΚΑΝΕΝΑΝ
ΕΦΙΑΛΤΗ!

